

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 262.135 van 27 januari 2025
in de zaak A. 238.223/VII-41.873**

In zake : F.R.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Benoit Dhondt
kantoor houdend te 2060 Antwerpen
Rotterdamstraat 53
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ine De Cneudt
kantoor houdend te 3054 Vaalbeek (Oud-Heverlee)
Maurits Noëstraat 145
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 januari 2023, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 23 november 2022 waarbij wordt beslist verzoeker te beschouwen als ouder dan 18 jaar en dat hij geen voogd zal krijgen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 258.343 van 4 januari 2024, zoals verbeterd bij arrest nr. 259.221 van 21 maart 2024, werd het debat heropend en werd de zaak met toepassing van artikel 93, vijfde lid van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling

bestuursrechtspraak van de Raad van State' verwezen naar de gewone rechtspleging.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft op 30 april 2024 een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 november 2024, om 14 uur.

Kamervoorzitter Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Raja Sehrish, die *loco* advocaat Benoit Dhondt verschijnt voor verzoeker, en advocaat Filip Stouthuysen, die *loco* advocaat Ine De Cneudt verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker komt België binnen en hij wordt op 16 november 2022 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling aangemeld door de dienst Vreemdelingenzaken bij de dienst Voogdij. Hij heeft verklaard van

Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 2 december 2006. De dienst Vreemdelingenzaken uit twijfel over verzoekers voorgehouden leeftijd.

Op 22 november 2022 ondergaat verzoeker in het Universitair Ziekenhuis Sint-Rafaël te Leuven een medisch onderzoek om na te gaan of hij al dan niet de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt. De arts besluit dat verzoeker “op datum van 22-11-2022 een leeftijd heeft van 20 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar”.

De dienst Voogdij beslist op 23 november 2022 op grond van het voormelde medisch onderzoek verzoeker te beschouwen als ouder dan 18 jaar en dat hij geen voogd zal krijgen. Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker werpt in een enig middel de schending op van de artikelen 3 en 8 *iuncto* artikel 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: EVRM), van de artikelen 2 en 7 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet (I) van 24 december 2002 (hierna: voogdijwet), van artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 december 2003 ‘tot uitvoering van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet (I) van 24 december 2002’, van “de motiveringsplicht” zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, van de zorgvuldigheidsplicht en het evenredigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, van de artikelen 1, 7, 18, 24.2 en 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 3 en 12 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, van de artikelen 25 en 46 van richtlijn 2013/32/EU van het Europees parlement en

de Raad van 26 juni 2013 ‘betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming’ (hierna: richtlijn 2013/32), van artikel 4 van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 ‘inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming’ en van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

5. In het eerste middelonderdeel “de bijstand van een voogd en geïnformeerde toestemming” betoogt verzoeker onder meer dat hij noch een voogd noch juridische bijstand heeft gekregen voordat de medische leeftijdstest werd afgenomen die tot de bestreden beslissing heeft geleid, dat hij niet op voorhand werd geïnformeerd over de leeftijdstest en de gevolgen ervan, noch over de mogelijkheid deze test te weigeren en de gevolgen daarvan, dat de op de “fiche niet-begeleide minderjarige” aangegeven informatie hem niet werd verstrekt, dat het desbetreffende deel op die fiche enkel werd doorstreept doch niet ingevuld, dat hij niet met de nodige procedurele garanties zijn toestemming voor de leeftijdstest kon geven en geen sprake kan zijn van een vrije, geïnformeerde toestemming en dat een leeftijdstest die wordt afgenomen terwijl verzoeker de gevolgen van dergelijke test niet begrijpt, niet gebeurt met respect voor zijn recht op privéleven. Op grond van het voorgaande acht verzoeker onder meer artikel 7 van de voogdijwet, geïnterpreteerd overeenkomstig artikel 25.5 van richtlijn 2013/32, en artikel 8 van het EVRM geschonden.

Beoordeling

6. Het in artikel 8 van het EVRM vervatte recht op eerbiediging van het privéleven houdt onder meer in dat eenieder het recht heeft om voorafgaandelijk geïnformeerd te worden omtrent iedere vorm van medische behandeling of medisch onderzoek. Op grond van artikel 7, § 1, eerste lid, van de

voogdijwet laat de dienst Voogdij, in geval van twijfel, onmiddellijk een medisch onderzoek uitvoeren door een arts teneinde na te gaan of de betrokkene al dan niet jonger is dan 18 jaar. Niettegenstaande de bestreden beslissing louter een leeftijdsschatting inhoudt, is zij wel degelijk gesteund op een meervoudig medisch onderzoek. In het licht van artikel 8 van het EVRM diende verzoeker derhalve op geïnformeerde wijze toe te stemmen om de medische onderzoeken uit te voeren.

Wanneer een vreemdeling België binnenkomt en verklaart minderjarig te zijn, meldt de dienst Vreemdelingenzaken de betrokkene aan bij de dienst Voogdij en vult hij een “fiche niet-begeleide minderjarige” in, indien hij twijfel koestert omtrent de verklaarde leeftijd van de betrokken persoon. De “fiche niet-begeleide minderjarige” bevat een rubriek met de vermeldingen of de betrokkene al dan niet op de hoogte werd gesteld van de geuite twijfel, een document heeft ontvangen over het verloop van het leeftijdsonderzoek, een verklaring heeft afgelegd over de geuite twijfel en zich heeft verzet tegen een leeftijdsonderzoek. Te dezen heeft de dienst Vreemdelingenzaken deze rubriek van verzoekers “fiche niet-begeleide minderjarige” niet ingevuld, doch volledig doorstreept, waardoor in alle redelijkheid ervan mag worden uitgegaan dat de vereiste informatie omtrent de medische onderzoeken niet werd meegedeeld aan verzoeker. Uit niets blijkt dat verzoeker op geïnformeerde wijze zijn toestemming verleende voor de medische onderzoeken waarop de bestreden beslissing is gebaseerd.

7. Het eerste onderdeel van het enige middel is in die mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij van 23 november 2022 waarbij wordt beslist verzoeker te beschouwen als ouder dan 18 jaar en dat hij geen voogd zal krijgen.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als de vernietigde beslissing.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 24 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 154 euro, die verschuldigd is aan verzoeker.

Dit arrest is gewezen te Brussel, op zevenentwintig januari tweeduizend vijftientwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bryan Geerts,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Bryan Geerts

Carlo Adams